

מרי נואל

המתה עם כפות ידיה העצובות

המתה עם כפות ידיה העצובות
מגיעה לגן התם

מנין את באה, בתי
כה חורת בצהרי היום?

אני באה מהאדמה
שם היתה ארצי,

מהעונה החדשה
בה היה לי חבר משלי.

הוא העניק לי שלושה ורדים
אך לא שם אף גרגר בכפי.

לפני שהפרח האדים
לפני שהחטה הבשילה.

אתמול בגד בי
ולכן היום מתי.

הזמן תם.

אל תבכי ילדתי.

על האדמה נציב
מלאך בארצה,

שיאסף את חברך הבוגד.
אותו לפה נביא.

השאר לו את הארץ
אל תעשה דבר אבי.

יפיה רב משלי
אף שרב יפיי.

ואם בלעדיה
יבכה יומם וליל

אאלץ למוות מחדש
בשל דאגתי.

מרי נואל (Marie Noël; 1883-1967)
נולדה, חיה והלכה לעולמה ב-Auxerre
שבצרפת. שיריה מבטאים זיקה חזקה לשירי
עם צרפתיים.

מטורה

תרגמה: גילי חיימוביץ'

פשטותו של נוף

יום אחד נלך
לשוטט בשדות המרעה של היער,
בסבך השיחים סביב המזח
שהכפר שלנו לקח את שמו בהשאלה,
ואת תשמעי אותנו קוראים:
"איפה כלם?"
קן של מרגונים בין הריסות של רפת,
טפית סמורים במחסן העצים בסמוך לטור אשוחים,
צמד ברזי ים מתרוצץ בצלו האפר של הסוף.
יש שיר
ששט בין הרוחות הארקטיות האלו;
הוא מניח עולם בכפות ידך.
"אכן, עכשו,
שהחיים שלך עדין בתחלתם
הרוח שלך זקנה וחקמה,
אבל לכשיתעייף הגוף
תהפכי בסופו של דבר
לצעירה מחדש באמת."

קוויטאו

(לט'ורארין ב. ט'ורלקסון)

כשהשגל נמס כדי לחשוף את הארץ שוב,
השמים גם הם נעורים מחדש לחיים אחרים.
סוס, בהמה משלמת, מפסיע
לשתות מהנהר בעוד אזור מסמך
ומתעבה תחת כבד פרסותיו.
לילה אוסף את שיריו לצרר
וממשיך הלאה בדרכו דרומה. שלושה ימים.
כבר שלושה ימים שאדם לא
בא אל פני, כך ששטח הפנים שלי ריק,
כמו שריק הישימון סביבי -
ריק, כל כך מלא מרחבים.

* קוויטאו - נהר גדול בדרום-מערב איסלנד. מופיע בציור בשם זה של
הצייר האיסלנדי ט'ורארין ב. ט'וראלסון, צייר מהמאה שעברה שנחשב
לאחד מראשוני הציור המודרני באיסלנד.

מתוך וחקו הופך לצל הרואה אור ב'ספרי' עתון '77